U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **V. L.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2008, č. j. OAM-287/LE-C06-C09-2008, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2008, č. j. 4 Az 13/2008 – 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené advokátce žalobce Mgr. Dagmar Rezkové Dřímalové **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2400 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 4. 2008, č. j. OAM-287/LE-C06-C09-2008, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 29. 4. 2008. Vzhledem k tomu, že žaloba neobsahovala náležitosti stanovené zákonem, Městský soud v Praze žalobce vyzval k jejímu doplnění. Výzva ze dne 15. 5. 2008 byla předána k doručení žalobci na adresu Vazební věznice P. – R., zásilka se však vrátila zpět. Městský soud v Praze dne 24. 7. 2008 v databázi Ministerstva vnitra zjistil, že žalobce byl z území České republiky vyhoštěn dne 10. 6. 2008, jeho pobyt v zahraničí nebyl znám. Usnesením ze dne 5. 8. 2008, č. j. 4 Az 13/2008 – 11, proto žalobci podle ust. § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s ust. § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), pro řízení o žalobě ustanovil opatrovníka Organizaci pro pomoc uprchlíkům. Řízení o žalobě následně zastavil na

základě ust. § 33 písm. b) zákona o azylu. Toto usnesení bylo doručeno opatrovníkovi žalobce i žalovanému dne 6. 10. 2008.

Dopisem ze dne 19. 5. 2009 doručeným Městskému soudu v Praze dne 22. 5. 2009 se žalobce domáhal prověření zákonnosti postupu žalovaného v rámci jeho vyhoštění. Současně požádal o zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Podáním doručeným Městskému soudu v Praze dne 2. 10. 2009 žalobce požádal o odstranění průtahů v řízení s tím, že doposud neobdržel odpověď na své předchozí podání. Současně požádal o zaslání rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci jeho žaloby proti rozhodnutí žalovaného a vysvětlení, z jakých důvodů nebyl předvolán k jednání a nebylo mu doručeno rozhodnutí. Přípisem ze dne 5. 10. 2009 Městský soud v Praze žalobci zaslal kopii usnesení ze dne 19. 9. 2008, č. j. 4 Az 13/2008 – 15. Podáním datovaným dnem 5. 10. 2009 žalobce požádal o navrácení lhůty k podání kasační stížnosti proti rozhodnutí Městského soudu v Praze z důvodu, že byl v červnu roku 2008 vyhoštěn a předmětné rozhodnutí doposud neobdržel. V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 12. 2009 žalobce uvedl, že teprve dne 8. 10. 2009 obdržel rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2008, obrátil se s žádostí o pomoc na několik organizací pro pomoc uprchlíkům, žádná mu však neodpověděla. Napsal proto sám kasační stížnost a uvedl v ní, že ji doplní na základě odpovědi od organizace pro pomoc uprchlíkům. Dále uvedl, že byl v průběhu řízení o žalobě vyhoštěn, ačkoli podání žaloby mělo odkladný účinek. Má za to, že jeho vyhoštění bylo neoprávněné. Toto vyhoštění pak vedlo k tomu, že se soudu nepodařilo doručit výzvu k doplnění žaloby a k samotnému zastavení řízení o žalobě.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval tím, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení, mimo jiné zda byla kasační stížnost podána včas. Co se týče postupu krajského soudu při ustanovení opatrovníka žalobci, konstatoval následující:

Podle ust. § 64 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení prvé a třetí části občanského soudního řádu. Podle ust. § 29 odst. 3 o. s. ř. pokud soud neučiní jiná opatření, může předseda senátu ustanovit opatrovníka účastníku, jehož pobyt není znám, jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, který byl stižen duševní poruchou nebo z jiných zdravotních důvodů se nemůže nikoliv jen po přechodnou dobu účastnit řízení nebo který není schopen srozumitelně se vyjadřovat.

V projednávané věci byla zásilka doručovaná žalobci do vazební věznice vrácena zpět. Městský soud v Praze následně dne 24. 7. 2008 v databázi Ministerstva vnitra zjistil, že žalobce byl z území České republiky vyhoštěn dne 10. 6. 2008, přičemž jeho pobyt v zahraničí nebyl znám. Na základě uvedeného je nutno konstatovat, že Městský soud v Praze nepochybil, pokud žalobci ustanovil opatrovníka za účelem zajištění ochrany jeho zájmů i základních práv.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh (kasační stížnost), byl-li podán opožděně.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení krajského soudu opatrovníkovi – t. j. pondělí 6. 10. 2008. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - t. j. dnem doručení, a to na pondělí 20. 10. 2008. Zákonná lhůta uplynula stěžovateli marně, kasační stížnost podaná dne 6. 10. 2009 je opožděná. Nejvyšší správní soud zde poznamenává, že za podání kasační stížnosti považoval dopis žalobce datovaný dnem 5. 10. 2009, neboť zde žalobce poprvé projevil úmysl podat kasační stížnost.

Skutečnost, že Městský soud v Praze žalobci na jeho žádost zaslal kopii usnesení přípisem ze dne 5. 10. 2009, nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv. Nelze ji tedy počítat ode dne 8. 10. 2009, kdy žalobce toto usnesení obdržel.

Co se týče žádosti žalobce o navrácení lhůty k podání kasační stížnosti, je nutno konstatovat, že podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Ustanovené zástupkyni žalobce náleží v souladu s § 11 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby učiněný v řízení o kasační stížnosti, tj. převzetí a přípravu zastoupení, ve výši 2100 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobce nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu